

De Probatis|| Sanctorvm|| Historiis

Partim|| Ex Tomis Aloysii Lipoma-||ni, Doctissimi Episcopi, Partim Etiam||
Ex Egregiis Manvscriptis Codicibvs, Qvarvm permultæ antehàc nunquàm
in lucem prodiêre

Qvi ... Illas Omnes Complectitvr Historias, Qvæ Post Secvndam Sex
Tomorvm Editionem ...

Surius, Laurentius

Coloniae Agrippinae, 1586

VD16 ZV 1269

XXV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77432](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-77432)

SURRIUS

900
1000
RVIII
5

116

SEPT E M B R I S XXVII.

cives pro Episcopo contentio vertebatur. Cumque partes inter se diuisa, diuersos eligere vellent, magna collisio erat populi. Residentibus tamen Episcopis die Dominico, mulier quedam velata atque Deo deuota audenter ad eos ingreditur, quae ait: Audite me, sacerdotes Domini, scitorum enim quod non est in his beneplacitum Deo, quos hi ad sacerdotium elegerunt. Ecce enim Dominus hodie ipse sibi prouidet Antistitem. Itaque nolite conturbare, neque collidere populum, sed patientes estote parumpere, Dominus enim nunc dirigit qui regat Ecclesiam hanc. His itaque mirantibus hec verba, subito Presbyter Rusticus nomine, qui erat ex ipsa urbis Aruernæ dicecesi, aduenit. Ipse autem iam mulieri per visionem fuerat indicatus. Quo viso, ait: Ecce ipsum, quem elegit Dominus: ecce qualem vobis Dominus Pontificem destinavit: hic ordinetur Episcopus. Haec ea loquente, omnis populus, contentione postposita, clamauit dignum ac iustum esse. Qui in cathedra positus, septimus in eodem loco Pontificatus honorem populo gaudente suscepit.

INVENTIO CORPORIS S. SOLENNIS EPISCOPI, ET QVAEDAM EIVS MIRACVL A PER D. GREGORIUM TURONEN. IN GLORIAM CONFESSORUM CAP. 21.

Septemb. 25.

Eius inven-

tio.

Miracula ad sepul-

crum eius.

28. Septemb.

S. Exuperij in paupe-

res libera-

litatis.

Match. 21.

T licet de Turonica urbe aliqua iam scripsierimus, tamen quoniam nuper beati Solennis sepulcrum adspeximus, filere nequit uimus, quod apud Malliacense monasterium comperimus in cacumine montis constitutum, & ab antiquis vallatum & deficijs iam dirutis. Nam ferunt quod in eo loco, cum crypta adhuc haberetur occulta, & nulli Christianorum locus ille esset reuelatus, per singulas Dominicanarum solenitatibus noctes ab habitatoribus lumen cernebat accensum, sed nullus sciebat quid sibi hoc vellet mysterium, tantum suspicio detinebat homines aliquid ibidem retineri diuinum. Interē aduenierunt duo energumeni ex basilica sancti Martini, qui collisi in se palmis clamare coeperunt, dicentes: Hic requiescit Solennis beatissimus in crypta abdita. Reserat igitur sepulcrum amici Dei. Quod cum repereritis, vel iste, gite, lumen accendite, cultumque debitum ei exhibete. Erit regioni huic salubre, si qua loquimur adimpleritis. Et haec dicentes cum clamore magno, effodere telurem vngulis nitabantur. Tunc videntes incolæ qua gerebantur, accepto sarculo effodientes aperuerunt cryptam, in qua per seriem graduum descendentes, reperrunt sepulcrum magnum, de quo testabantur illi adhuc mente infirmi, hoc esse sepulcrum Solennis beatissimi. Qui mox sensu discesserunt recepto. Post haec autem coepérunt ad eum diuerorum morborum agroti confluere, & accepta sanitate redire incolumes. Sed & Lithomeris urbis ipsius indigena, cum à quartani typi a. grotatione fatigareretur, acceptis ex hospitio cereis, illisque manus propria per rotam noctem ibi detentis, vigilias celebrauit. Facto igitur manè, redditus ad propria, nec ultra ab hoc morbo frigoritionis, vel confractioris vilius pertulit gravitatem.

VITA SANCTI EXUPERII EPISCOPI TOLOSANI PER D. HIERONYMVM PRESBYTERVM scripta. Ex epistola D. Hieronymi ad Rusticum monachum, in fine.

ANCTVS Exuperius Tolosæ Episcopus, vidua Sarapætis imitator, esuriens pascit alios: & ore pallente ieunij, fame torquetur aliena: omnemq; substantiam Christi visceribus erogauit. Nihil illo ditius, qui corpus Domini canistro vimineo, sanguinē portat in vitro. Qui auaritiam eius citè templo: qui absq; funiculo & increpatione, cathedras vēdentiū columbas, id est, dona sancti spiritus, mensasq; subuerit mammonæ, & nummulariorum æra dispersit, ut domus Dei, domus vocetur orationis, & non latronum spelunca.